Ч. 197 (11.165). Львів, неділя 4. вересня 1927. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Повінь.

Львів, 3. вересня 1927.

Коли на початку і в середині літа доходили до нас страшні, тривожні вісти про вилив могутньої Міссісіпі в Америці, про хмароломи і нечуване знищення в Саксонії, про залив на німецькому Шлеську, про вилив Волги, про землетрус в Палестині, а опісля на Кримі і полудневій Україні, про бурі й елементарні нещастя, про революцію в природі майже в цілому світі, — то з почуттям полекші дивились ми на світ, леліючи надію, що хоч прикарпатська частина української землі буде збережена перед руйнуючою силою нестримної стихії. Бурі і гради і тут зробили досить значні шкоди. Одначе в багатьох околицях згодом наступила поправа внаслідок гарної погоди, хоч спека подекуди теж зробила помітні шкоди. Можна сказати, що у Сх. Галичині після жнив ситуація представлялася, як не зовсім додатньо, то щонайменше середньо — за виїмком навіщеної градом полоси Красне-Золочів-Тернопіль.

І саме тоді, коли здавалося, що всяка небезпека елементарних нещасть минула, саме тоді, коли бурхливе літо входило вже в початки спокійної золотої осени, нашим громадянством до глибини потрясла страшна катастрофа. Зливні дощі останніх днів у супроводі бур та хмароломи спричинили катастрофальні виливи рік, в наслідок цього нечувана повінь широко розлилася в цілій полуднево-східній Галичині.

Могутні звали каламутних вод нестримно котяться з Карпат, з гірських збіч, грізними шумами віщуючи нещастя. Всі запори, які стоять на шляху грізному елементові, зносить він зі стихійною силою, сіючи довкруги руїну, нещастя і смерть. Каламутні буруни несуть зі собою вирвані дерева, копиці сіна, людське рухоме майно, зірвані дахи, а то й цілі хати, худобу, а нераз і жертви в людях. Дерев'яні і залізні мости тріщать, подаються й падуть, перед напором грізного елементу. А скотившись на доли, води розливаються широко долинами, заливаючи села і містечка, часто на рівені дахів. На горбах і високинах кочують десятки і сотні тисяч людей з дітьми, худобою і останками дорібку, під голим небом, серед холоду, дощу і негоди. Таким чином істнує вже податний ґрунт для всяких пошестей, які при мовчинно занедбаному санітарному стані нашої области зберуть нові жертви.

Всі ріки і річки, всі доплливи правого боку Дністра могутнім ревом співають дику пісню знищення і руїни. Особливо лютує Опір, Стрий, Свіча, Лімниця, обі Бистриці, Прут і Черемош та їх приємник Дністер, а на заході Сян. В станиславівському воєвідстві, йдучи зі заходу на схід, навіщені повінню повіти: Турка, Сколе, Стрий, Жидачів, Долина, Калуш, Станиславів, Рогатин, Надвірна, Богородчани, Товмач, Коломия, Печеніжин, Косів, Снятин, Городенка; у воєвідстві львівськім: Сянік, Ліско, Самбір, Перемишль і Дрогобич; у воєвідстві тернопільськім: Бережани, Бучач і Заліщики. Разом повінь обхопила 24 східно-галицькі повіти, в одних тільки деякі околиці і низинні місцевости, в інших цілі полоси. Ціле Підкарпаття і Покуття впало жертвою несамовитої стихії. По тимчасовим, принагідним даним, зібраним прихапцем, офіційно подають такі розміри повіні: в Скільщині вода залила 25 громад (шкоди неустійнені), в Жидачівщині 10 громад (шкоди 100.000 зол.), в Калущині 51 громад (шкоди 2,500.000 зол.), в Богородчанщині 8 громад (шкоди неустійнені), в Надвірнянщині 14 громад (шкоди неустійнені), в Товмаччині 19 гром. (шкоди 400.000 зол.), в Коломийщині 15 громад (шкоди неустійнені), в Косівщині 20 громад (шкоди сягають грубих міліонів), у Снятинщині 6 громад (шкоди 500.000 зол.), в Городенщині 9 громад (шкоди 400.000 зол.), в Станиславівщині 30 громад (шкоди неустійнені), в Стрийщині 40 громад (шкоди понад 2 міл. зол.), в Перемищині 30 громад і т. д. З інших повітів бракує поки-що навіть загально-побіжних відомостей. На всякий випадок можна вже на основі цих даних твердити, що повінь обхопила понад 500 громад в широкому обемі і стількиж у меншому, звуженому. Коли на одну громаду приняти тільки 10.000 зол. шкоди для важче навіщених і 5.000 для обнятих меншими шкодами, то будемо мати 75 міл. шкід. Очевидно, принята нами норма для означення шкід є крайно мінімальна. В дійсности шкоди є далеко більші.

Ось так велика область нашої країни, не прийшовши ще до себе після воєнного знищення і недавнього голоду, знову найшлася над пропастю, на краю беззахистности, нужди, голоду, руїни і пошестей. Ось так наше населення, яке недавно видобулося власними скупими засобами з воєнних нор і землянок, знову остало без даху над головою, знову втратило весь дорібок і майно. До тогож безприкладне лихоліття навістило саме гірську і підкарпатсько-покутську область, себ-то найбідніші околиці, які й так рік-річно терпіли голод.

Що це: допуст божий, чи якась незбагнута пімста природи? Не будемо вдаватися в нетри метафізики, та без сумніву є тут і пімста природи. Мститься безжалісна природа на нашій країні за вирубані ліси, за обдерті з вінків дерев гори. Безтямні і злобні люди, тупі, неосвічені і неграмотні, з якоюсь божевільною впертістю нищили ліси, вивозячи дерево в далекі країни, в Англію, Францію і Голяндію. А наслідок того такий, що опади і зливи зробилися обильніші і небезпечніші. Не маючи опору, води женуть нестримно на доли, торощать і нищать по дорозі усе стрічне, ломлять запори і несуть зі собою безприкладну руїну. Кажуть, що найстарші люди не памятають такої стихійної повені і такого розміру руїни. За чужі гріхи важко покутує наше безневинне, непричасне до лісової господарки населення.

Розміри катастрофи є просто безкраї. Десятки тисяч людей, старців, жінок і дітей вже сьогодні голодують. Уряд поки-що кинув маленьку допомогу у висоті півтора міліона золотих. Є це крапля в морі нещастя. Та не знати ще, коли, в якій формі і в якому обемі та крапля дійде до рук нещасливців. А розміри катастрофи не зменшуються, тільки розростаються. Поміч мусить бути негайна і велика, переходового і тривкого характеру. Наше населення в безпросвітній нужді. Не сміємо відвертатися від нещасливих. Мусимо також зі свого боку старатися опанувати нещастя. Є це наш основний обовязок як людей, як співжителів одної країни, як членів одної нації.

Конґрес національностей в Женеві.

(Від 22—24. серпня 1927.)

I. Загальна характеристика конґресу.

Думка про створення орґанізації поневолених національностей в Европі прибрала реальні форми з весною і літом 1925. Після конґресу Міжн. Унії Товариств Ліґи Націй у Варшаві, в липні 1925, запрохав д-р Евальд Аменде, естонський німець, присутних тоді на конґресі представників поневолених національностей на нараду, щоби обговорити програму першого конґресу національностей, який мав відбутися осінню 1925 в Женеві. Д-р Аменде виступив тоді з дуже обмеженою програмою праці конґресу, мотивуючи це трудноcщами акції поневолених народів на міжнародній арені. Ця програма спиралася на істнуючім порядку і усталених міжнародніми договорами державних границях в Европі і не виходила поза домагання національно-культурної автономії для меншостей в істнуючих державах. Присутні на тій нараді представники українського і білоруського населення в Польщі вказували зі свого боку на потребу створення такої міжнародньої орґанізації поневолених народів, яка давалаб спромогу участи в тій орґанізації всім поневоленим народам в Европі, з окрема представникам великих відламів українського і білоруського населення під Польщею, якого політичні змагання йшли далеко поза рямки трактатів про охорону національних меншостей і проектованої програми конґресу. Не зважаючи на уваги і перестороги українських і білоруських представників, орґанізатори конґресу пішли по лінії найменшого опору і скликали перший конґрес на згаданій вже вузькій плятформі, виключуючи тим самим можливість участи в ньому представників українського і білоруського населення під Польщею, до яких прилучилися опісля і представники литовців. — Що більше! — програма першого конґресу виключувала можливість обговорення справи положення національних меншостей в поодиноких державах і обмежувала дискусію виключно до теоретичних питань в справі охорони меншостей. Годиться ще додати, що орґанізатори конґресу дали перевагу в управі конґресу представникам тих національних меншостей, які в невеликому числі живуть серед пануючого населення, і яких політичні змагання не важко заспокоїти в границях обовязуючих міжнародніх трактатів про охорону меншостей. Таким чином орґанізація першого, а опісля другого конґресу зорґанізованих національностей в Женеві, пішла шляхом льояльности супроти пануючих держав і не дала змоги українській, білоруській і литовській делеґації з Польщі взяти активної участи в працях конґресу. Ця орґанізація мала вже в своїй основі хиби, які скорше чи пізніше мусіли довести до кризи. Поминення в орґанізації найчисленніших груп поневолених народів вирішувало неминучо дальшу долю орґанізації. А її криза наступила багато скорше, як можна було надіятися з ходу нарад першого і другого конґресу.

II. Українська справа на III.-му конґресі.

Українська, білоруська і литовська ґрупа з Польщі відбула в дні 1. серпня ц. р. спільну нараду і вислала в дні 3. серпня ц. р. письмо до президії конґресу з умовинами, під якими вона могла би співпрацювати на конґресі в Женеві. Умовини ті спиралися на деклараціях, які зложили згадані ґрупи на конґресах в 1925 і 1926 р. і вимагали:

1) допущення заяви, що участь в конґресі згаданих груп не означає зречення національно-політичних змагань української, білоруської і литовської нації і їх права на самоозначення;

2) поширення дискусійних рямок конґресу, які допускають тільки теоретичні міркування про охорону меншостей, на справу усунення надужить і протизаконностей у відношенні до поневолених народів у поодиноких державах Европи;

3) усунення вимоги льояльности національних меншостей супроти пануючих держав, яку зазначувано в дискусіях на першому і другому конґресі;

4) допущення двох представників згаданих ґруп до президії Конґресу.

Над поданими вище умовинами української, білоруської і литовської ґрупи радила президія і ґремія конґресу в неділю 21. серпня ц. р. до пізної ночі. До цього прийшла ще справа приняття фризів з Німеччини, які найшли собі протекторів серед членів польської делеґації з Німеччини. Президія конґресу схилювалася приняти умовини, які ставила українська, білоруська і литовська ґрупа з Польщі. Одначе ґремія конґресу, до якої входять по одному представникові кожної національности, не була в силі розвязати справи приняття нових членів і рішила виготовити наперед статут, на якого основі зможуть наступити приняття нових ґруп. До часу виготовлення статута справу приняття нових ґруп відложено, а українську і білоруську делеґацію (литовці не вислали тим разом представництва) запрошено до участи в конґресі в характері обсерваторів. В тому напрямі зложив заяву президент конґресу д-р Вільфан у своїй промові при відкритті конґресу. Таким чином президія конґресу і тим разом не могла рішитися в справі приняття умовин, поставлених українською, білоруською і литовською ґрупою з Польщі, і справу відложила. Одначе це відложення

вало дуже прикрі наслідки не тільки для III. конґресу, але і для дальшого істнування організації, яка при відповідному веденні могла принести великі користи поневоленим народам.

Годиться зазначити, що в деяких звітах з конґресу (нпр. д-ра Райха у „Хвилі") неправильно подано, що української групи не принято на конґресі. Українська, білоруська і литовська група була запрошена до участи на всі три конґреси національностей в Женеві, одначе ті групи поставили зі свого боку умовини, під якими вони могли би взяти активну участь в конґресі. На III-му конґресі не йшло про приняття чи неприняття української групи, а тільки про *приняття умовин* цеї групи щодо її участи в конґресі.

III. Наради і кріза III. конґресу.

Після відкриття д-ром Вільфаном конґресу, слідували промови поодиноких членів президії. — Зпоміж тих промов найбільшим духом льояльности супроти пануючих держав була овіяна промова німецького делеґата з Латвії д-ра Шімана. Після промов наступили теоретичні реферати, устійнені порядком нарад, поданим вже в „Ділі". Практичних вказівок для розвязання важкої проблеми поневолених народів в рефератах не подано і ця обставина зневохочувала численних делеґатів до конґресу. В парляментах поодиноких держав представники поневолених народів мають далеко більшу свободу в обговорюванні справ нації, як на конґресі самих поневолених. Це аномалія, яку відчували важко присутні делеґати, а яку підносили і деякі обсерватори, що стежать за рухом поневолених. Бож яке завдання може мати орґанізація поневолених? Теоретичні дікування про охорону національних меншостей були і на інших міжнародніх конґресах, і вони нічого практичного поневоленим досі не дали. Конґрес поневолених може мати за завдання знайти спільний практичний шлях і спільну мову для всіх поневолених, які даремно шукають охорони в істнуючій Лізі пануючих націй.

Не зважаючи одначе на намагання президії і секретаріяту конґресу зберегти добру марку льояльности супроти пануючих держав, прийшло на конґресі до крізи саме з боку тих, яким управа конґресу найбільше йшла на руку. Крізу викликали поляки з Німеччини, видвигаючи другого дня конґресу зовсім несподівано вдруге справу приняття фризів з Німеччини, яких німці не хотять признати національною меншістю. Підчас бенкету в готелі *„Les Bergues"* в дні 23. серпня ц. р., около години 12 в ночі польська делеґація зажадала ненадійно скликання Президії в справі вирішення приняття фризів. Цікаво зазначити, що на засіданні Президії і ґремії в дні 21. серпня ц. р. поляки погодилися на відложення цеї справи. Президія під напором поляків відбула засідання, яке тривало до год. 3-ої в ночі і остаточно вирішила вдруге відложити справу приняття фризів. З приводу цього вирішення зложив д-р Качмарек іменем польської делеґації, в останнім дні конґресу, протестуючу заяву і разом з представниками національних меншостей Німеччини, до яких прилучились також поляки з інших держав, опустив салю нарад. Нема сумніву, що польська делеґація використала справу фризів тільки для демонстрації проти конґресу і що ця демонстрація мала закулісовий підклад. Одначе поляки через сецесію зробили мимохіть велику прислугу справі поневолених. Демонстрація поляків дала найкращий доказ Президії і орґанізаторам конґресу, що дотеперішня орґанізація і програма конґресу спирається на дуже слабих основах і що політика опортунізму супроти пануючих не йде по лінії інтересів поневолених народів. Не зважаючи на демонстрацію поляків, думка про необхідність істнування міжнародньої орґанізації поневолених — при цілковитому легковаженні справи їх охорони офіціяльною Лігою Націй — є загальною серед представників поневолених народів, які збитою масою заселюють свою національну територію. Проблема тих народів є преважною і вона мусить бути вирішена в інтересі міжнародньої справедливости і европейського мира. Відсутність українців, білорусинів і литовців з Польщі в працях конґресу потягнула за собою абстиненцію на конґресі в цьому році німців з Чехословаччини, які переходять внутрішню крізу у себе в краю. Секретаріят конґресу повинен взяти під серіозну увагу події, які зайшли на останньому конґресі і з більшим розумінням повести дальшу справу орґанізації поневолених. Інакше дотеперішня орґанізація розпадеться, щоби лишити місце новій орґанізації поневолених. Від сили і значіння цеї орґанізації в значній мірі залежатиме дальша доля поневолених народів в Европі, яких положення стається з кожним днем гірше і поважно загрожує мирові в Европі. Одначе, щоби створити сильну орґанізацію, слід знайти *спільний шлях і спільну мову для всіх поневолених* і в тому напрямі орґанізатори конґресу повинні повести свою дальшу працю.

Д-р Ол. Марітчак.

Сільсько-хліборобська вистава в Стрию.

Черговий обовязок українського громадянства.

Знову дозріла на стрийськім Підгірю думка великого господарського значіння! В 1908-му році славно пройшла в Стрию перша українська хліборобська вистава. Цього року, від 25. вересня до 2. жовтня, відбудеться в Стрию друга українська сільсько-хліборобська вистава.

Найживіша з усіх філій, стрийська філія „Сільського Господаря", чільний в цілому краю „Повітовий Союз Кооператив" у Стрию і тісно звязаний зі Стрием, з дня на день ростучий „Молочарський Союз" здійснюють цього року цей гордий прояв української господарської праці на Підгірю.

Чимало змін бачимо в ділянці нашого господарського життя від 1908 року. Зруйноване війною українське село від багатьох літ є поза межами благодатей державної аграрної опіки, земельна реформа його не торкається, про його повоєнну відбудову ніякі уряди не дбали, кредит — опріч лихварського — для нього не істнує, ніодної державної господарської школи для нього не урухомлено, старе українське господарське товариство „Сільський Господар" полишене собі самому, як і все наше хліборобство. Донедавна стиснене ножицями убийчих цін за хліборобський продукт і фабричний товар, придавлене безліччю нових податків і данин, українське село само себе відбудовує, власними силами ставить свої кооперативні фортеці проти готівкової і товарової лихви, удержує свою господарську школу „Просвіти" в Милованю і заки побачить на своїй рідній землі свою знамениту подебрадську Господарську Академію, само удержує агрономів і молочарських техніків при своїх хліборобських орґанізаціях.

Серед найприкріших умов — яке життєздатне завзяття!

Щоби цю живлову тугість наглядно пізнати, щоби на підставі дійсного його образу зложити плян дальшої праці, вище названі стрийські господарські установи рішилися уладити цього року другу українську сільсько-господарську виставу в Стрию. І заповідається оця вистава напричуд гарно. Села пришлють свої ростинні і годівельні експонати, „Маслосоюз" ладить великий перегляд всієї української молочарської продукції, буде чимало госп. машин і дуже гарний відділ домашнього промислу. Госп. Академія в Подебрадах і всі краєві централі беруть теж участь у виставі.

Яке це діло важне, знаємо всі. В які болючі струни інтересу чужих воно вдаряє, найкраще видно з цього, що львівське *„Towarzystwo Gospodarskie Wsch. Małopolski"* в три тижні по проголошенні нашої виставн в Стрию заповіло в цім самім місті і в цім самім часі свою „воєвудзку" виставу! Ясно, що метою цеї другої вистави є затерти враження і значіння української хліборобської вистави.

При цьому не обійшлося без хитрих лисячих ходів з одного і рабської нікчемности з другого боку Коли ніяким чином не вдалося притягнути українських орґанізацій (які вже зголосили і пустили в рух свою виставу) до ідеї уладити одну спільну виставу в Стрию, *„T. Gosp. Wsch. Małopolski"* оголосило, що цим разом уладжує в Стрию свою виставу спільну з бл. п. нечистим витвором вшехпольської Альрауни, т. зв. **„Рольничим Союзом"**. І найшлися люди: о. Яворський з Рудник, о. Калинюк з Пісочної, пан дідич Тишовницький з Довголуки, радник Величко зі Стрия і двох таки сільських підданих у панськім комітеті.. В цілім краю відомо, що живого „Рольничого Союзу" нема, що це формальна фікція не господарська, але вшехпольсько-політична. Таким чином і при цій нагоді опановане вшехпольським *„Tow. Gosp. Wsch. Małopolski"* „зафундувало" собі за податкові хліборобські гроші, видані йому на виставу міністерством рільництва, московсько-вшехпольську комедію.

Стара пісонька і сильно спізнена. Ніякі такі ходи вже не захитають живлового українського господарського руху! Своїми власними силами послідовно закріплюємо себе економічно на рідній землі і стрийська вистава докаже всім крицеву силу наших господарських зусиль.

Все-ж таки виступ *„Towarzystwa Gospodarsk-ого"* в Стрию не може пройти безслідно. Українська стрийська вистава є окружною виставою але всі наші господарські орґанізації, всі взірцеві варстати практичної хліборобської праці (особливо в области ростинної та годівельної продукції), всі ремісничі та продукційні заведення в краю повинні у відповідь на цей більше політичний, ніж господарський протинаступ відповісти якнайсильнішою участю в українській виставі плодами своєї праці і масовими прогульками.

Засвідчити і в принагіднім стрийськім перегоні рідну силу і безоглядну нашу життєздатність, випробовану серед найлютіших завірюх, є нашим черговим обовязком.

БОРИС ПІЛЬНЯК. 9)

Оповідання Непогашеного Місяця.

Ґаврілов спокійно ввійшов до кімнати, з доглядачкою, мовчки вклонився професорам і підійшов до стола. Заложив на спину руки навхрест та глядів крізь вікно на заріччя. Друга доглядачка принесла на ґачку кипучий стерилізатор із інструментами, — довгу ніклеву коробку.

Лозовський пошепки спитав Кокосова:

— Почнемо, Павле Йвановичу?

— Гаразд, — відповів Кокосов.

І професори пішли вмивати — ще раз і ще раз — руки, поливати їх сублїматом та смарувати йодом. Хльороформатор перевірив маску та доторкнувся своєї рурки.

— Товаришу Ґаврілов , почнемо, — сказав Лозовський.

— Положіться, будь ласка, на стіл. Капці скиньте.

Ґаврілов подивився на доглядачку і трохи збентежений смикнув за сорочку, — вона й собі поглянула на Ґаврілова як на річ і всміхнулася, як усміхаються до дитини. Ґаврілов сів на стіл, скинув один патинок, потім другий, і швидким рухом ліг на стіл, поправив під головою підкладку і заплющив очі. Тоді швидко, привично і вручно доглядачка стягнула ремені на ногах і прикрутила людину до столу. Хльороформатор поклав на очі подушечок, намастив ніс і уста вазеліною, наложив на обличчя маску, взяв хворого за руку, щоби послухати живчик, і полив маску хльороформом. По кімнаті розійшовся солодкий, задушливий запах.

Хльороформатор записав пору, коли почалася операція. Професори мовчки відійшли під вікно. Сестра почала щипцями виймати й розкладати на вияловленому серпанку ножики, ялові серветки, затискачі, кохери, щипчики, іґли й шовки. Хльороформатор підливав хльороформ. У кімнаті залягла тишина. Тоді недужий покрутив головою і застогнав.

— Не маю чим дихати, зніміть повязку, — сказав Ґаврілов.

— Трошки терпеливости, будь ласка, — відповів хльороформатор.

За кілька хвилин недужий заспівав і заговорив:

— Леди на Волзі з весною прорвались, у тебе мій милий я закохалася, — проспівав командарм і прошепотів: — а ти спи, спи, спи... — Замовк, та по хвилині промовив суворо: — А деренового кисілю більше не давайте мені, переївся, це не „ком-іль-фо". — Знову замовк і знову крикнув, гостро, так, як мабуть кричав серед боїв: „Не відступати! Ані кроку! Розстріляю! Альошка, брате! Женемо стрімголов і землі вже під ногами не видно. Я все тямлю. Тепер я знаю, що це таке революція, яка це сила. І не страшною мені смерть. — І знову заспівав: — За Уралом живе теслн, золотий мій, золотий...

— Як почуваєте себе? Чи не хочеться вам спати? — тихо спитав Ґаврілова хльороформатор.

І Ґаврілов відповів звичайним тоном, лише теж тихенько, по заговірницьки

— Нічого особливого, тільки дихати важко.

— Ще трошки терпеливости, будь ласка, — сказав хльороформатор і знову налив хльороформу.

Кокосов турботливо зиркнув на годинник, схилився над „історією недуги" і ще раз прочитав її.

Бувають орґанізми, які почувають дразливу відпорність на ті чи інші наркотики. Ґаврілова засипляли вже двацять сім хвилин.

Кокосов покликав молодшого асистента і підставив йому своє обличчя, щоби він поправив йому окуляри на носі. Хльороформатор стурбовано прошепотів до Лозовського:

— А може кинути хльороформ і попробувати етеру?

Лозовський відповів:

— Стрібуємо ще хльороформу, Коли не піде, прийдеться відложити операцію. Незручно.

Кокосов суворо глянув довкола і заклопотано спустив зір. Хльороформатор знову налив хльороформу. Професори мовчали.

Остаточно Ґаврілов заснув після сорока семи хвилин. Тоді професори в останнє спіртом витерли собі руки. Доглядачка відкрила Ґаврілову живіт, показалися худі ребра та запале черево.

Поле операції — підгрудну ямку — професор Кокосов витер широкими пасмами спіртом, бензиною й йодом. Сестра подала простирала, щоби ними прикрити Ґаврілову ноги й голову. На руки професора Лозовського вилила сестра пів банька йоду

(Продовження буде.)

Страшня катастрофа повени в Косівщині.

В ночі з 30. на 31. серпня 1927 р. ...ступила вода в Білім і Чорнім Черемоші, здається, внаслідок о... ...ня хмари, бо рівень води в ...бувші був майже нормальний. ...вода валом і забирала по до... ...хати разом з людьми, позри... ...мости і понищила дороги, а ...дні грунти й сіножати, поло... ...над рікою, перемінила в шу... ...ща. Тепер іде ними русло ...

...ложену над Черемошем долішню часть Кут залила вода цілко...

...дотеперішним відомостям, ли... ...трьох громад (бо комунікація ...ню громад внаслідок позри... ...мостів, понищення доріг і по... ...ня телеграфічних стовпів пе...) є дотепер 22 жертви в лю... Це число очевидно значно ви... Матеріяльні шкоди необчи... ...і зараз навіть у приближен... ...годі їх подати.

Як оповідають очевидці, то вода ...ла цілі хати разом з людьми, а ...деяких хатах навіть стояли на ...і горючі лямпи. Повінь, як ка... ...забрала також церкву в Бер...ській. У Конворівні вода на... ...через вікно вдерлась до хати ...Орищука і забрала хату ра... з цілою родиною. Вратувалась ...найстарша донька Орищука ...служницею в той спосіб, що ско... ...зараз до сусідної кімнати і ...втікли противними дверми. ...як її вхопила вода, зло... ...на вербу і це її спасло, як ...обставина, що обі в критич... ...хвилі ще не спали.

В Устеріках повінь забрала дім, ...містився постерунок держав... ...поліції разом з одним посте... ...який по дорозі стріляв, ...помочи, якої, очевидно, ...не міг йому дати.

В Кутах вода забрала м. ін. цілу ...

...положених здовш обох Черемошів хат, знищених піль і сіножа... ...забраного водою і знищено... ...ського добутку не счислити.

...з положених над Черемошем хат утікали в одним біллю, ..., як хто вчас пробудився. Про ратунок не було навіть бесіди ...щасливим може рахуватися той, ...зміг уратувати своє життя.

Тисячі людей без даху над головою, без найконечнішого убрання ...особів поживи!

Такої страшної катастрофи і в ...величезних розмірах Косівщина не памятає. **Р.**

...українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посилає дитину до чужої школи, — той во... ...своєї дитини і української нації!

Виборчі вислідки.

ТУРЧАНЩИНА.

...дані про вислід громадських виборів: 1) **Хащів:** 16 українців (між ними місцевий учитель). 2) **Соколики:** ...українців, 7 жидів, 2 поляки. 3) **Смерічка:** ...українців. 4) **Рипяни:** 16 українців (у тім числі місцевий москвофільський парох). 5) **Мельничє:** 13 українців, ...жид, 1 поляк. 6) **Висоцко Нижне:** 18 ...українців, 4 жиди і 2 поляки. 7) **Кіндратів:** ...українців. 8) **Радич:** 11 українців, ...жид. 9) **Боберка:** 23 українців, 1 жид. ...**Лопушанка Лехньова:** 16 українців. ...**Бориня Гор.:** 16 українців (у тому ...і 1 учитель). 12) **Ісаї:** 23 українців, 1 жид (між вибраними є о. І. ...). 13) **Тарнава Нижна:** 12 українців (з місцевим учителем), 4 жиди. ...**Яблінка Нижна:** 18 українців (у тім ...і учитель), 6 жидів. Усі українці ...на національній платформі. ...громадах Гвоздець, Явора, Волосянка ..., Ісаї, Кіндратів і Яблінка Нижна ...наслідком протестів поновні ...

З приводу катастрофальних повеней.

Під увагу філіям „Сільського Господаря“.

Майже ціла Сх. Галичина переживає рік за роком щораз більші елементарні катастрофи. Нема майже місяця в році, щоби не приходили тривожні вісти про нові й нові виливи рік. Ось ще не затерлися сліди весняних повіней, що понищили весняні засіви, а вже перед жнивами мали ми тучі з градобиттям та повенями, а востаннє знов ізза жахливих повеней і виливів рік найшлося ціле Підкарпаття під водою.

Немаю під рукою виказів усіх дотеперішних шкід у Сх. Галичині. Вистане подати, що на терені одного лиш львівського воєвідства висота урядово стверджених цьогорічних шкід на самих полях виносить понад 13 міліонів золотих, без врахування цих останніх з наших таки днів. Як на цій основі схочемо зобразити собі приблизні шкоди на просторі цілої Сх. Галичини, то можна приняти, що шкоди ці доходять до 50 міліонів золотих. А які високі останні — збагнути нині годі.

Де вина? Безумовно першу вину поносить влада. Дикі, розгукані струї рік і потоків не знають нині руки влади, яка має обовязок ріки реґулювати, мости та дороги поналравляти, а тимчасом навіть те, що було за Австрії зреґульоване — нині знищене. Тож не диво, що кожний більший дощ викликує у нас повени, яких минулими роками не було. Землі, доведені колись до культури, замулюються, дичіють. Рільник, зруйнований в попередніх роках безглуздою політикою нищення рільних варстатів, не в силі нині навіть думати про поборювання лиха власним коштом.

На всі ці нещастя приходить влада зі смішно малою грошевою допомогою на засіви, чи поживу, яка є краплею в морі шкід, а нічим не спинить будучих.

Ось львівське воєвідство на урядову оцінку минулих сьогорічних шкід на суму 13 міліонів зол. і на жадання допомоги на півтора міліона — дістає з міністерства рільництва на уділення кредиту потерпівшим 400.000 зол., а що остало ще 35.000 зол. невичерпаних з весняного пересівового кредиту, воєвідство розпоряджає нині на все те квотою 435.000 зол. кредиту, який треба звернути вже з кінцем 28. березня 1928 р. з 5 згл. 6 відсотками і то лиш на засіви! Не вищими допомогами розпоряджають і інші воєвідства. Ще приходить одна допомога, а то розпорядок міністерства скарбу про відложення сплати податків і податкових кар для тих, які потерпіли шкоди на вище 40 відсотків зборів і то виразно тільки відложення, а не дарування.

Про інші допомоги і говорити не годиться. Львівський воєвідський комітет розділив у дні 31. серпня ц. р. згадану квоту 435.000 зол. на повіти Сх. Галичини ось так: 1) Бібрка, знищених 2723 га, шкода на квоту 540.000 зол., приділено 10.000 зол. 2) Березів, звіти з двох катастроф недокладні, приділено 24.000 зол. 3) Добромиль, знищених 2527 га на квоту 323.000 зол., приділено 20.000 зол. 4) Дрогобич, знищених 1637 га на 558.697 зол., приділено 15.000 зол. 5) Городок, знищено 8833 га на 2,662.615 зол., приділено 40.000 зол. 6) Ярослав, нема докладних даних, приділено 20.000 зол. 7) Яворів, нема докладних даних, приділено 10.000 зол. 8) Ліско, знищених 386 га на 40.560 зол., приділено 3.000 зол. 9) Львів, знищених 10.349 га на 1,440.810 зол., приділено 40.000 зол. 10) Ніско, знищених 4331 га на 313.000 зол., приділено 22.000 зол. 11) Перемишль, знищених 5448 га на 1,000.000 зол., приділено 45.000 зол. 12) Переворск, знищених 1574 га на 96.500 зол., приділено 5.000 зол. 13) Рава Руська, знищених 1345 га на 80.000 зол., приділено 5.000 зол. 14) Рудки, знищених 310 га на 28.350 зол., приділено 5.000 зол. 15) Самбір, знищених 7381 га на 981.785 зол., приділено 25.000 зол. 16) Сянік, знищених 1015 га на 149.300 зол., приділено 15.000 зол. 17) Сокаль, знищених 450 га на 29.756 зол., приділено 5.000 зол. 18) Старий Самбір, знищених 1395 га на 742.500 зол., приділено 10.000 зол. 19) Жовква, знищених 2592 га на 65.000 зол., приділено 10.000 зол. 20) Кольбушова, 15.000 зол. 21) Коросно 6.000 зол. 22) Ланцут 5.000 зол. 23) Ряшів 30.000 зол. 24) Стрижів 20.000 зол. 25) Тарнів 30.000 зол.

Зі всіх повітів львівського воєвідства одинокі Любачів і Мостиська не предложили ніяких виказів шкід і нічого не домагаються, хоча і цих повітів не минули удари.

Крім цього воєвідський комітет ухвалив внести побажання, щоби назначений міністерством речинець платности кредитів міністерство переклало на пізну осінь 1928 р. Зачуваємо, що на потерпівших від теперішніх виливів міністерство призначило всього пів міліона зол.

Дуже прикре є становище відпоручника „Сільського Господаря“ на таких засіданнях воєвідського допомогового комітету, а це з двох причин. Серед поважного числа представників польських організацій фіґурує одинокий представник українських, а то „Сільського Господаря“, хоч безумовно крім нього повинні бути ще відпоручники „Центросоюзу“, „Ревізійного Союзу“, „Центробанку“ та інші представники українських сільсько-господарських організацій. Цей одинокий український відпоручник буває засипуваний контраргументами, як це було на засіданні в дні 31. 8. ц. р., що — мовляв — не треба до розділу кредитів ще й української централі, в цьому випадку „Центробанку“, а вистане центральна каса Стефчика, бо ізза цього спізниться розділ, бо цим вводиться політику і такі інші нестійні й несмачні арґументи, так, що найкращі інтенції українського відпоручника для допомоги населенню присутні члени зводять до боротьби за щось цілком інше. — А друге: червоніти треба зі стиду, що „Сільський Господар“ відноситься зі зазивами й обіжниками, а також у часописах до краю, щоби присилано хоч короткі звіти зі шкід (або телеграфічні чи навіть телефонічні вісти, як уже писати не хочеться), а на це дістане кільканацять звідомлень, так, що на засіданях годі поставити внески, бо нема фактичних матеріялів. Ще гірше й сумніше, як референт влади скаже, що філії „Сільського Господаря“ не проявляють ніякої діяльности, тож нема кого запрошувати на засідання повітових комітетів при старостах... Не все воно згідне з правдою, бо деякі старости, прим. львівський староста, цілком не покликують до комітету відпоручників філій „Сільського Господаря“, та в богатьох випадках це, на жаль, правда.

Згаданий вище кредит на львівське воєвідство будуть розділювати після ухвали комітету Централя кас Стефчика і Центробанк через свої повітові організації з тим, що про ключ мають рішати повітові комітети при старостах. Ясне, що річю наших повітових організацій постаратися увійти в повітові комітети і подбати за справедливий розділ. В разі відмови староства треба найкоротшою дорогою віднестися до централі „Сільського Господаря“ з представленням справи та зі зажаленням до воєвідства.

Про це, як розділено кредити в інших воєвідствах, зволять відпоручники „Сільського Господаря“ при цих воєвідських комітетах подати ближчі відомости.

Щож до останньої катастрофи на Підкарпатті, було би вказаним, щоби філії „Сільського Господаря“ цілого краю подбали про збирання допомоги потерпівшим. Зокрема філії „С. Г.“ в підкарпатських повітах повинні доложити всіх старань, щоби допомога українських комітетів та влади хоч частинно покрила величезні страти нашого населення з причини найновіших катастрофальних повеней.

М. Творидло.

Виборчі зловживання.

ЛІСЕЧЧИНА.

Село **Журавин** — це одно з нечисленних сіл ліського повіту, де громадяни виявили неабияку активність і зрілість при виборах до громадської ради. Немала заслуга в тім пароха о. Михайла Паславського з Лютовиск, який у відповідну хвилю прочитав і обяснив громадянам заклик наших епископів про важність громадських виборів і в кожній потребі був помічний своїми порадами. Вибори в тому селі відбулися під знаком боротьби всіх чесних елементів з клікою, пануючою в громаді під проводом накаааного війта Феля Бассараба. На довірочній передвиборчій нараді вибрано комітет, який мав припильнувати всіх правильностей у часі виложення виборчих ліст. Побачили це Бассараби, звані Жовтяки, що не віщує їм то довгого панування в селі, тому всіми можливими шахрайськими способами старалися не дати собі вирвати власти з рук і в тій цілі уложили лісту, вписуючи осіб, що або вже давно на другому світі, або в селі нікому незнані; до рекл. комісії вибрали себе самих і в той спосіб, що лісту в часі рекламаційного періоду або переховував війт у куфрі, або забирав зі собою всюди там, де мав потребу йти, або просто в напасливий і обдаливий спосіб старався позбути громадян з гром. канцелярії. Внесену з того приводу рекламацію староство відкинуло, бо, мовляв... „*Dochodzenia wykazały co innego*". Побачили люди, що Бассараби мають поміч у власть імущих і що при виборах можуть ті надужиття подвоїтися, тому на визначені дни 25. і 26. липня ц. р. вибори власним коштом спровадили делегата староства, віручи, що хоч в части не дійде до надужить Бассарабів і що врешті вдасться усунути тих махерів та віддати провід села, що розпоряджає великим майном, в руки людей чесних. Показалося інакше. Закони і приписи тут не істнували. Сам командант державної поліції в Лютовисках, який прибув для держання порядку, показався просто сторонником у хосен кліки. Перед виборчим льокалем і в його присутности родина Бассарабів і їх заушники видирали насильно картки нашим виборцям з рук та грозили, щоб ніхто не важився на нашу лісту голосувати. Колиж звернено присутньому командантові на це увагу, то він відповів: „*Oni sobie o dziwkach, o pogodzie mówią*, зате наших людей за дрібничку арештував і замикав. Цей сам командант сповняв рівночасно функцію члена виборчої комісії, перечитував лісту і викликував виборців, провірював виборчі повновласти, грозив при тому нашим виборцям, що до криміналу підуть за такі повновласти, а відтак перераховував картки. Делегат староства дивився на це байдужим оком. Ролю, і то немалу, грала при виборах горівка. З кишень членів виборчої комісії в часі урядування виставала фляшка з горівкою. В сусідній кімнаті були перекуски. Щоб легше можна робити шахрайства, вжито за урну звичайну миску, так, що картки голосуючих лежали під столом, (бо наші виборці голосували картками, а кліка Бассарабів і їх заушники устно). Щойно пізніше, коли побачили, що їм іде зле, зачали й Бассараби голосувати картками, виготовлюючи їх собі в сусідній хаті, яких 10 кроків віддаленої від виб. льокалю, щоби в такий спосіб легше робити шахрайства при обчислюванні голосів. Прихвостники бассарабівської кліки голосували по два рази, а в 4-ім еслі на повновласти. Щоб за всяку ціну виграти, заключили угоду з жидами, яким за це дали 5 радних, хоч у селі є всього 6 жидівських родин. При допомозі тих жидів, команданта держ. пол. і всяких надужить пощастилося бассарабівській кліці вибрати в нашому чисто українському селі напівжидівську раду. Проти виборчого акту внесено протест, в якім піднесено між іншим надужиття власти командантом держ. пол. в Лютовисках, який, щоб себе з того вибілити перед властями, зараз по внесенні протесту закликав до себе підписаних на протесті, списав якісь протоколи та тероризує, що всіх подасть до суду за *oszczerstwo*, а рівночасно спішно подав свій звіт про вибори до староства. Та громадяни не дали стероризувати себе, а для всякої певности внесли додаткову заяву, потверджуючу надужиття, до воєвідства. Так то наші Бассараби-Жовтяки гуляють, не рахуючися з законами, бо мають добру підпору в команданті держ. пол. в Лютовисках. Та хоч ті вибори випали в нашу некористь, то вони принесли й великі додатні вимша, до яких треба зачислити це, що вдалося зорганізувати людей в один карний гурт. Було справжньою сатисфакцією бачити, як на протязі кількох останніх тижнів громадяни сходилися і поважно нараджувалися над громадськими справами у звязи з виборами. Вислід був би безперечно якнайкращий, та з уваги на заключення жидівсько-бассарабівської угоди й надужиття, кліці бассарабівській удалося хвилево затримати владу у своїх руках і дальше людей непокоїти своїми вибриками. Віримо, що вже недовго.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Підпюте.

(Описи вражінь і природи.)

VII.

Чи зійдемось коли, чи ні
(Життя — це рух і гомін!) —
Про ті безхмарні, добрі дні
По вік останеться мені
Пахучий, ясний спомин.

Над нами зоряне шатро
(У літі ніч як мати!),
Віщує метеор добро
А ліс манить в своє нутро
Чар-зілля пошукати.

Не треба зір у небесах
(Дві зіроньки так низько!),
Ні чару зілля у лісах...
Воно у тебе на устах...
Так буде — буде близько.

Під нами Лімниця шумить.
(Ріка, чи кров у людях?!..)
Благословенна будь за мить,
За здержуване слово: Жить!
За рай у моїх грудях.

І небо й ліс і шум ріки
Невидні вже й нечутні,
Та вірю: хоч і за роки —
Ми знову зійдемось таки
На хвилі незабутні.

Галактіон Чіпка.

Останні вісти.

ЗАМАХ В ПОСОЛЬСТВІ СРСР У ВАРШАВІ.

Варшава, 2. вересня 1927.

Нині в год. 10. передпол. у большевицькім посольстві при вул. Познанській якийсь чоловік пробив ножем урядовця посольства, зате що йому відмовили дати візу до СРСР. На крик раненого прибіг із телеф. централі урядовець Усев і вбив нападаючого 5 револьверовими стрілами. Стверджено, що вбитий то польський горожанин, 20-літній, Йосиф Трайкович із Вильна. Він прийшов до посольства і зажадав авдієнції у керовника посольства Улянова. Коли дістав перепустку пішов до урядовця Шлефера, якого підчас розмови пробив у лице. Кажуть, що Трайкович є умово хорий. Як прийшов до бюра посольства кинувся з палицею на портрет Леніна, а як його старалися здержати, зранив згаданого урядовця. При вбитім найдено ненабитий револьвер. Вбивства доконано в посольстві, отже на ектериторіяльному місці, тому й слідство в цілій справі утруднене.

З комунікату пресбюра большевицького посольства виходить, що Трайкович домагався авдієнції в шарж д афер Улянова. Колиж його спитали в якій справі, почав авантюри і зранив курера Шлефера в лице. З дальших зізнань курера виходить, що Трайкович хотів утікати, колиж побачив, що це неможливо, бо двері були зачинені, вийняв із кишені револьвер, але в тійже хвилі вбив його другий курер посольства Усев.

ПОВІНЬ.

У дрогобицькім повіті залитих 28 громад. Населення не має харчів, бо все забрала вода. В Добрівлянах згинула 13-літня дівчина. Найбільші втрати потерпів Борислав, де завалилися дві 2-поверхові камениці, 10 партерових домів і 5 промислових будок. Досі стверджено 4 жертви в людях: 2 у Тисьмениці, а крім того нема часх людей, що певно згинули. Всі копальні потерпіли великі втрати; рури, що відпроваджують ропу до збірників, зірвані. Дороговий рух Дрогобич—Стрий вже привернено. Залізниця Дрогобич—Стрий підмулена. Залізничний рух привернений буде мабуть в понеділок. Втрати в нафт. промислі оцінюють на 2 міл. дол., втрати в земних плодах яких 800.000 дол., не рахуючи втрат в живому інвентарі, будинках, мостах і дорогах. В Сколівщині води уступили. Зал. рух Лавочне—Стрий привернений. На шляху Сколе—Стрий треба пересідати в Дубинах і Любінці. На відтинку Стрий—Гаї поробили води більше як двацять перерв по 60—150 метрів. Вода змила зовсім зал. шлях, забираючи підмурування, шини, шутер. Цілими милями поля залиті водою, так що подобають на велике озеро. По тій воді плавають цілі хати, дерева, худоба. Зі Стрия перевозять почту човном.

У **станиславівськім** воєвідстві положення далі поважне. Зовсім не знати, що діється над Білим Черемошем. Досі є під водою цілі села в повіті: косівськім, турчанськім і рогатинськім. Про належну поміч годі й говорити, бо десятки сіл зовсім відрізані від світа. В цілім воєвідстві нема ніодного моста цілого. Урухомлено лише зал. рух на шляху Станиславів—Чортків. Яке велике знищення в тій околиці, можна пізнати хочби з того, що у станиславівськім воєвідстві — по дотеперішнім повідомленням — згинуло 50 людей, між ними кілька поліцаїв. Заподіяні повінню шкоди годі, покищо, подати. Бараболя гниє.

На **Покуті** в околиці **Косова і Жабйого** положення далі катастрофальне. Всяка комунікація з тими околицями перервана. Дороги Ясенів Гор.—Жабє нема зовсім на просторі кількадесятьох км. На тім тім місці пливе тепер Черемош, або поробились яруги, так що треба буде будувати нову дорогу. Знищених є 12 мостів. Є села, про які не знати, що в них діється.

УРАГАН ЗРІВНАВ СЕЛО ЗІ ЗЕМЛЕЮ.

Нині наспіли зі Станиславова вісти, що в **Лядськім Шляхотськім** (біля Товмача) лютувала у вівторок 30. серпня воздушна труба. За 15 хвиль ураган із зливою розніс 54 господарства з усіма забудуваннями, а 42 інші господарства знищив майже зовсім. Із згаданих 54 господарств нема навіть сліду. Кількасот людей остало без даху. Ураган кидав хати на кілька км. далеко. Ураган розніс стодоли, збіже і кукурудзу розкинув далеко довкола. Вітер виривав дерева, дуби з корінням і ніс їх у повітрі. Бляшана крівля хат летіла у повітрі на просторі 4 км. Худобою, що тоді була на полі, ураган кидав по землі і в повітрі наче мячем. Шкоди виносять сотки тисяч. Катастрофу збільшило ще й це, що околиця була рівночасно під водою.

КОМ. СТШЕЛЕЦЬКИЙ ОБНЯВ УРЯДУВАННЯ.

Львів, 3. вересня 1927.

Вчора пеередпол. урядовий комісар Стшелецький із заступником проф. Макевичем і стар. Франковським обняв урядування. Комісаріят зголосився в бюрі през. Наймана, де зібралися й усі віцепрезиденти. Після взаїмного представлення, през. Найман віддав комісаріятові урядування.

Збільшення числа прибічної ради?

Львів, 3. вересня 1927.

Є чутки, що число прибічної ради мають збільшити до 60 членів.

ЗАЛ. РУХ НА ШЛЯХАХ ЛЬВІВСЬКОЇ ЗАЛ. ДИРЕКЦІЇ.

З дирекції залізниць повідомляють, що зал. рух на шляху Львів—Стрий не є перерваний, але положення біля Миколаєва є дуже поважне. На території львівської зал. дирекції рух перерваний на шляху Стрий—Лавочне, Стрий—Дрогобич Дрогобич—Самбір. Зате відновлено вже рух на шляху між Ст. Самбором і Бусовиськами. На всіх інших лініях львівської дирекції рух правильний.

Долар 8·90, Банк Польський платив за Ню Йорк 8·91.

НОВИНКИ.

— **Деяким читачам.** Приходить час, коли молодь і старші, після двохмісячного відпочинку, вертаються до книжки і до часописів. З цієї нагоди, в добі найбільшого руху друкованого слова, пригадуємо деяким передплатникам, щоби не забули про свій довг за часопис.

— **Небезпека епідемії.** У звязку із повінню істнує небезпека, що на наших землях пошириться черевний тиф і червінка (дезинтерія). Департамент здоровля вислав делегата, щоби роздав між місцевих лікарів середники до щіплення проти пошести.

— **Заслужений офіцир дефраудантом.** В околиці Кракова селяни найшли підстріленого офіцира — ротмистра уланів Владисл. Журавського, львовянина. З листів найдених при ньому виявилось, що він мав намір утопитись. Журавський як адютант команданта корпосу мав необмежене довіря своєї влади, мав пять високих відзнак за хоробрість. Сама користаючи із довіря до себе та свого становища, він дефраудував від довшого часу військові збірки та фальшував документи. Це було причиною його самовбивства, — покищо не відомо чи смертельного.

— **Львівська фільма чужими очима.** Сенсаційні статті львівської преси про фантастичну фільму „Король Карпат", організовану одним нашим воздушним „промисловцем" перейшла після 10 днів до „Нає Фрає Прессе" і зродила 31-го серпня довшу новинку п. з. „Фільмова мрія машиністки". Послухайте як у [illegible] ловній основі виглядає ця історія у [illegible] денській пресі: Панна Софія Кузь (?) була пильною машиністкою у львівського адвоката і студенткою фільософії. Вона мала одну велику пристрасть і мрію — кіно. Найшовся чоловік, що хотів цю мрію здійснити — її шеф. Найшов ще двох спільників, між ними одного письменника і вони склали по 900 дол. на фільмовий концерн. Замовили перворядні сили із чужини: фільмового оператора з Будапешту, і данція Гельварда як режісера та Хрістофеса як актора. Велика своєрідна фільма на підставі повісти Верна „Замок у Карпатах" мала — послухайте! — „запалювати патріотів для святої справи Польщі." Проби фільми йшли, 7.500 дол. пішло теж, але до 3-ої дії не доїхали, не було гроша. Чужинці подали в суд фільмову спілку за недодержаний контракт. Мрія адвокатської машиністки розвілася. Тут кінчиться історія з „Н. Ф. Прессе". А тепер до неї таке доповнення: не підприємці мали гроші, а машиністка. Не вона рвалась до фільми, а підприємець, якого звуть „письменником" рвався до її долярів. Він грав головну ролю — закоханого в ній. А текст до української фільми писав польський письменник на замовлення.

— **Любовні трагедії.** У Сяняві (Ярославщина) найшли в ріпі утоплену жінку з Рудок, над Сяном. Слідство не є в силі ствердити, чи має до діла із убійством чи самогубством. Покійна Анна Радавець від 6 літ не жила із мужем, а з любком. Муж виїхав на цей час у Познанщину. Недавно вернувся до неї муж, але вона заявила, що волить вмерти як з ним жити і погрожувала перед знайомими, що вбє себе. На день перед її смертю її муж щез і до нині не могли його відшукати. Це піддає здогад, що він мав її вбити.

— **Два роки вязниці за бійку.** Данцігський суд присудив підстаршину польського торпедовця „Куявяк" [illegible] на два роки вязниці за вуличну авантюру й поранення портового робітника. Польські газети називають цей присуд „провокацією", забуваючи, що одночасно домагаються від власних, польських судів найгостріших кар на авантюристів, що зогиджують життя спокійним громадянам.

— **Учений від кохання.** З радянської преси довідуємось, що якийсь московський „учений" Залькінд почав підпільну боротьбу на взразок тих жінконенависників, про яких ми писали вчора. Він бореться... з коханням і заявляє, що „любов це нічого іншого як затроєний продукт капіталізму". У природі істнує тільки функция запліднення, нічого більше. Капіталістична ідеольогія придумала любов, що мов гриб нищить людський мозок. Московський Сократ забув, що людський мозок нищать теж інші гриби, нпр. книжкові світогляди. Він нічого не каже як уявляє собі світ на другий день після всесвітньої революції, коли любов упаде із престолу, а на її місце засяде матеріялістична система.

— **Рікні рекорди.** Габріеле Д Анунціо виставляє у свой віллі над озером Гарда свою нову драму „Донька Ді Йоріо", білет на одну особу — 1000 фр. Весь дохід призначений на будову власного театру Д Анунція. — На кліниці в Будапешті перевели цими днями відмолоджуючу операцію по системі Воронова на 17-літнім коні, якому прищіпили желези молодого жеребця. Після 6-ти тижнів оперований огер став поривистий як молодий жеребець. Зроблена операція відкриває нові перспективи для годівлі коней. — У Парижі, по офіціяльним даним істнує 3460 ворожок і вішунок. Денно вони заробляють 200.000 фр. Ці ясновидючі дами, що живуть з людської наївности вживають до помочі все, що треба: астрономію, магнетизм, окультизм, хіромантію і всі „чарівні" звірята починаючи від домашньої курки. Деякі девиці одержують річно 300.000 фр. за самі оголошення цих „нечистих сил."

— **Літературний кутик.** Богдан Лепкий, про якого літературні відчити на провінції ми вже повідомляли, відчитав в наших кількох містах фрагменти з останнього тому своєї великої трильогії „Мазепа" — „Полтава". Довідуємось, що одно шведське видавництво має намір перекласти частину цієї кількатомної трильогії на шведську мову, з огляду на велике зацікавлення постатями Мазепи та Карла XII. — Група італійських письменників звернулась до свого синдикату з проханням, щоби він [illegible] заходів [illegible]

критику в пресі, бо вона часто шкодить їх інтересам. Вони годяться на критику справедливу та обєктивну. Синдикат у великім клопоті. Один часопис подав проєкт, щоби для розвязки справи заборонувати всім авторам — писати самим рецензії на свої твори. — У Москву вернулась з наукової подорожі до Вологодської губернії експедиція, що збирала останки старовинного епоса. На берегах Кенозера записали 87 билин і 35 духовних поем. Разом з минулорічними записками на Онежськім озері число билинних текстів доходить до 200. На підставі зібраного матеріялу можна буде зробити нові висновки про те як повстав билинний епос у тих місцях, де в 60-тих і 70-тих роках минулого віку записували його дослідники Рибніков і Гільфердінг.

— **Світова всячина.** У деяких містах СРСР проголошена пробна мобілізація; офіціяльні комунікати заявляють, що вона не має воєнної мети. — Англ. уряд рішив постепенно зменшати свою армію в Шангаю; найблищими днями відтягає 3200 жовнірів і бригаду артилерії. — У Ленінграді почався суд проти 26 осіб обвинувачених у шпигунстві на користь Англії. — Альбанський президент Ахмет Зогу казав арештувати двох провідників мірдитів із Скутарі, за те, що не хотіли прийняти від нього „хліба-соли". — Летун-промисловець Левін не рішився, коли полетить в Льонтону до Америки. — У Шліссербурзькій вязниці відкриють музей присвячений бувш. політичній вязниці та його арештантам. — У Ленінґраді появилось кілька нових релігійних сект; найважніші між ними громада Сурикова та „Бич". Одна проповідує тверезість; членами сект здебільша молодь. — Помер берлінський артист-комік Еміль Зондерман.

— **З кіна.** У кіні „Апольо" прегарна фільма „Білі ночі" на підставі повісти великого письменника Лявріде Бруна. — В кіні „Палас" „Бен Гур", найбільша світова фільма в 16 ділх. Вільні білети зняті.

— **Друкарські помилки.** В статтях п. з. „Про стан сучасної музичної культури на Рад. Україні" зайшло кілька похибок. Так відома опера Римського-Корсакова називається „Казка про царя Салтана" (а не „Казка про царя-султана"). Славний український співак, тепер московської опери Микиша, не є галичанином, тільки придніпрянцем. До Галичини він приїздив як ученик проф. Мишуги перед війною і тоді виступав у нас на концертовій естраді. Інші, дрібніші помилки в тих статтях підмітили певно самі читачі, тому спростовувати їх не будемо.

Поможім здвигнути дім-захист для українських письменників і журналістів у Яркій. Засвідчім ділом зрозуміння важної культурної праці і вилвім свою вдячність українським робітникам пера! Жертви слати на адресу: Львів, Підвале ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, книжечка ч. 1141.

А таки

Old Łańcut Brandy
найліпший і найдешевший коняк.

Дописи.

КОРОСНЯНЩИНА. (З освітнього руху в с. Олешкові). Дня 7. серпня 1927. відбувся заходом аматорського кружка при читальні „Просвіта" в с. Олешкові, концерт у честь Шевченка. На концерт зложилися хорові співані і музичні точки, переплітані кількома деклямаціями дітей і старших. Концерт почався відспіванням „Заповіту" та вступним словом б. Січового Стрільця п. О. Бояна. Дальше слідували вокальні точки під батутою сина місцевого пароха п. Ярослава Чоловського. Хор доповнено дружними силами просвітянського хору села Любковець. Помітно було у виконанні точок програми старанне віспівання голосів та працю диригента. Чисті акорди та солідне виконання робили враження, що співає фаховий мішаний хор. Концерт закінчено відспіванням „Ще не вмерла". Слід згадати, що від кількох літ кипить у цім селі горяча культурна праця. Засновано кооперативу, власними фондами зі складок збудовано Народній Дім і з аматорських вистав його майже вже викінчено. В останніх місяцях вир. виплачено більш тисячі золотих з театральних вистав. Жителі села не тільки дорівняли в культурній розвиткові сусідним селам, але їх вже перевищили. Остається тільки побажати їм найкращих успіхів у дальшій праці, з повним признанням за те, що досі зробили.

Ученик.

КОРОСНЯНЩИНА. Під етнічним оглядом область Коросненщини на дві частини: середню низинну, засіяну багатьма джерелами нафти, замешкують поляки, а горбовинну північну і гірську полудневу заселили наші лемки, названі (специяльно в північній частині) зовсім нефортунно „замешаньцами". Хоч після Сяніччини коросненський повіт лежить найближче матірнього пня, життя в в ньому бється куди слабшим живчиком, як у далеко на захід висуненій станиці нашого народнього руху: Новосандеччині. Коросненщина не спить хіба в північній своїй частині, і то у нечисленних селах (Ванівка), де можна подибати чит. „Просвіти" або й кооперативу. Зате в полудневій частині парює кромішня тьма, яку ще згущують кацапські недобитки, що стараються задушити в зародках найменший прояв української національної свідомости лемків та впоїти в них силоміць переконання про цілковиту їх окремішність від українського народу. Поважною підоймою кацапщини є тут духовенство. Традицією і перемиською консисторією освячений тут звичай переходу парохії з рук священиків-москвофілів знова в кацапські руки, наслідком чого витворився стан, який не так легко змінити, тим більше, що ніхто його змінювати не береться. Доходить до того, що розаґітовані селяни переходять на православіє, поставивши наперед свойому пароховi (прим. о. Чайковському в Мшані) ультімат: піти їх слідами. Дотепер змінило віру кілька сіл під проводом ославленої Тиляви, деякі сусідні села є готові теж до переходу, тільки чекають на вислід боротьби своїх попередників з властями за церкви. Замітне при цьому те, що лемки не люблять бородатих батюшок, тому нові їх пастирі зпід омофору Діонізія мусять убиратися і бритися на взір священиків уніятських. У великій мірі причиняється до переходу лемків на православія аґітація „Звйонзк-у Хлопск-ого" зі Станінським на чолі, котрий, пропаґуючи по Підкарпатті ідею „косцьол-а народовеґ-о", дає і лемкам спасенні ради, як робити орґанізований, стихійний перехід на „праву віру". І так в с. Тиляві, поступаючи по рецепті своїх друзів з „косцьол-а народов-ого" православні неофіти повибивали шиби і влили нафту до криниць тих „зрадників", що не відреклися своєї віри. Приїздили і сельроби в Пелехатим випробувати тут ґрунт під ногами, але на разі нічо з того не вийшло, бо сель-робські штабовці не хочуть, видно, боротися зі своїми старшими братами за душу пригніченого лемка. Не менше пересяк тут кацапським духом і учительський стан. Що більше: дехто з тутешніх учителів навіть не говорить літературною українською мовою, а уживає загально-лемківського говору. Та й тих „перечищено" трохи в час шкільного плебісциту і перенесено деяких на захід. Під економічним оглядом нарід живе нуждено. Кооперація майже не зорґанізована, а коли і є яка, то кацапська. В час передновку польські села роються від прошаків з лемківських сіл, а терміни „циган" і „русін" мають однакове значіння. Побажатиб, щоби наші діячі звернули більшу увагу на той темний кут нашого краю, та й щоб коросняньскі і сусідні інтеліґенти пригадали собі нарешті свій обовязок супроти народу. Не даймо зломити і топити в бредні душу нашого лемка, котрий представляє собою хто зна чи не кращий матеріял до праці, як його низинні брати.

В. П-к.

СУДОВА ВИШНЯ. **(На шляху до порозуміння двох воюючих „партій").** До темних кутів, де не було ніякого життя і де навпаки — загніздилася ганебна сварня і боротьба за впливи, належала довгий час Судова Вишня. Великі перешкоди і прикрости мусів побороти місцевий адвокат д-р Петро Гайдучок, заки його праця почала приносити плоди. Застав він великі непорядки в кооперативі Українського Народнього Дому. За його почином удалося сплатити 30.000 К. передвоєнного довгу, затягненого на будову одноповерхової камениці кооперативи, як також 12.000 зол. теперішнього довгу, затягненого попередньою управою. В тім часі зорґанізовано в тут. повіті 14 кооператив, котрі гарно розвиваються і за короткий час буде треба приступити до заложення Повітового Союзу Кооператив. У 1924 р. приступив д-р Гайдучок до заложення повітової молочарсько-споживчої спілки „Єдність", якої метою було орґанізувати менші молочарні, так звані „сметанкові стациї" по селах, при споживчих кооперативах, і в цей спосіб причинитися до орґанізації селян і до піднесення добробуту села. В тім часі місцеві визначніші і впливові особи не все розуміли його і замісць його працю піддержати — старалися нераз його плини паралізувати. Дійшло до того, що громадянство в Судовій Вишні поділилося на два табори. До одної „партії" належали здебільшого дотеперішні впливові особи, котрі кривим оком дивилися на молодого адвоката, до другої „партії" всі інші, що з ним працювали. Цього року відновлено також філію „Сільського Господаря". Яке велике є заінтересування нею, вказує факт, що за короткий час, бо за 3 місяці, засновано вже чотири кружки „Сільського Господаря" по селах, уладжено дві великі господарські повітові анкети, на котрих реферували за кожним разом запрошені інжиніри-агрономи, делегати Головного Товариства „Сільський Господар" у Львові. Крім цього за ініціятивою місцевої філії замовлено цього року через кооперативи по селах на тут. повіт 4 вагони штучних погноїв, коли минулих літ по війні не замовлювано ані одного вагону. В пляні є заложити рівнож і районну молочарню, до котрої то праці хоче вже приступити п. Стефан Козак, а також закладати осінні курси по селах де приватні учительки, делеговані Гол. Товариством „Сільський Господар" у Львові мали би вчити сільських дівчат крою і шиття, а крім того практично всього, що має знати добра і мудра господиня на селі. В останніх часах починає, на щастя, тратити на силі та велика завзятість обох „партій". Усі переконуються, що працю д-ра Гайдучка треба признати і що найвищий час стати спільно до роботи. За ініціятивою місцевого лікаря д-ра Романа Ґоцького приступлено до порозуміння обох „партій". Є надія, що в короткім часі взагалі порахунки будуть вирівнані, до чого повинні причинитися і наші центральні установи у Львові. Крайня пора, щоби всі місцеві українці й українці тут. повіту, без огляду на „партії", станули спільно до праці. Бо роботи для всіх є аж за багато!

Памятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І. пов. на щадничу книжечку ч. 7910.

Зі спорту.

„Лехія" — „Україна".

Пригадується, що в неділю 4. вересня ц. р. відбудуться на площі Сокола-Батька товариські змагання з копаного мяча між „Лехією" й „Україною". З уваги на високий рівень гри обох дружин, змагання заповідаються дуже цікаво. Українська публика явиться певно численно на українській площі, щоб заохотити грачів „України" до енерґійної й амбітної гри. Початок змагань: 11 год. передполуднем.

З Львівського Клюбу Сиківкарів. У доповненні до комунікату Українського Спорт. Союзу з 8. вересня 1927 р. повідомляється: 1) Речинець до зголошень до кошевих сиківкових змагань, які відбудуться в днях 8.—11. вересня заходом У. С. Союзу, продовжується до 7. вересня, години 7 вечером. 2) Зголошення устні або письменні вносити на руки інж. Вішковського в „Спорті", вул. Оссолінських ч. 6. 3) Вписове у висоті 2 зол. від особи (молодь 1 зол.) платити при зголошенні. 4) В письменних зголошеннях подати: імя і прізвище, рік уродження, місце постійного замешкання, клюбову приналежність і рід змагань, до яких зголошується. — За Виділ: *Л. Шепарович*, голова. *В. Старосольський*, секретар.

✝ Посмертні згадки.

Михайло Фільц, директор кооператива „Будучність" і „Народній Дім" та член усіх українських товариств у Грималові помер ненадійно дня 28. серпня 1927 р. Покійний — син селянина з Лежанівки по скінченні пятьох реальних кляс у Тернополі працював до війни як почтовий урядовець у Грималові і Дрогобичі і всюди виступав як свідомий українець і карний член свого народу. По упадку Австрії за часів української влади працює з посвятою і самовідреченням у повітовім харчовім відділі в Скалаті. З приходом Польщі стрічає його доля тисячів інших українців — дістається до концентраційного табору в Стшалкові. По звільненні з неволі осідає він у Грималові, де, одружившися з сестрінкою пок. проф. д-ра Пулюя, працює на ріллі. Як свідомий українець бере скоро живу участь у відновленні знищених українських товариств у містечку. Нема тут ні одного товариства, в котрім він не був би видiловим і то активним — звичайно секретарем. Була це людина лагідної вдачі, що вміла зєднати собі любов і прихильність загалу. Був прикладом для інших, тому всі його поважали і любили. Не диво, що громадянство Грималівщини глибоко відчуло страту щирого робітника на народній ниві. Доказом того були величаві похорони, які справили йому всі тутешні товариства. В похоронах взяли участь рівнож представники з доокоjичних сіл, які знають Покійника з його праці як довголітнього секретаря філії „Просвіти" у Грималові. Нехай-жеж легкою буде йому рідна українська земля!

✝

Марія з Мартинців
ЛИСОВА

жінка пароха в Грушці, упокоїлася в 55 році життя дня 1. вересня ц. р. Похорони відбулися 3. вересня, про що повідомляється кревних і знакомих.

Вічна Її память!

420

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під дир. П. Карабіневича:

Монастириська:
4. IX. „Утоплена".

Бучач:
5. IX. „Ой не ходи Грицю".
6. IX. „Царевич". 170 26—?

Луговики! Луговички! Вправи Луговичок у вівторок і в пятницю від год. 7—9 вечером. Вправи Луговиків в понеділок і в четвер від 7—9 веч. В неділю в год. 5 веч. комплет. Льокаль Львів, Коперника 5. 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ПОШУКУЮ газдині найрадше зі священичої родини до заряду домом. Зголошення: уряд парохії в Камінці Старе Село п. Камінка Струмилова. 4 22 1—? 402

8 ЗОЛ. коштує годинник анкер швайцарський у Мандля, вул. Коперника 14. 1738 16—?

ФРАНЦУСЬКОЇ та англійської мови вчу поодиноко та збірно. Мих. Рудницький, Ред. „Діла". 1—1

„МАТУРА" Львів, Пекарська 59 а. Навчальні курси, ведені знаними гімназійними професорами в новім, відповідно урядженім будинку шкільнім, вписи приймають на курси: матурально гімназійні, семінарійні, шести і чотири клясово гімназійні. Численні подяки. Власні научні середники і бібліотека. Проспекти даром. Вписи від 11—1, 5—7. 406 1—3

ПОКІЙ з окремим входом для двох панів або пань з цілим удержанням при вул. Вроновській ч. 8 І. пов. офіцини 401 1-1

ВДОВА по священику, бездітна, солідна, працьовита прийме управу дому, також шиття суконь і білля. Зголошення: уряд парохії Бенеска п. Гочев к. Ліска 1—2

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

ДО ВСІХ ШКІЛ І НА ВСІХ МОВАХ ПРОДАЄ ТІЛЬКИ
КНИГАРНЯ НАУК. Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА
362 **ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10.** 3—3

ПОМЕЩККАННЯ з комфортом до винаймлення у о. д-ра Застирця за чиншом одно або дворічним. 414 1—1

ОБІДИ домашні, здорові і смачні можна дістати при вул. Вроновській ч. 8 1. пов. офіцини. 403 1—1

КАПЕЛЮХИ мужескі, жіночі і дітočі, приймає до перерібки на найновіщі форми після останніх взорів париських і віденських. Перша краєва фабрика капелюхів Рудольфа Найвельта Львів Бальонова 3. Склади: пл. Марійська 8, Казимирівська 25, Краківська 75, Городецька 72. 407 1—3

ТОРГОВЕЛЬНІ курси Й. Гіршшпрунга, вул. Личаківська 34 приймають вписи на однорічний торговельний курс для молоді і 5-ти місячний для дорослих. Стенографія. Писання на машинах. Осібний курс для абітурієнтів. Наука 5. п. м. 409 1—2

ПОТРІБНИЙ інструктор специяліст в математиці до приготовлення учениці до матури гімназ. на провінції. Зголошення: Львів, Пекарська 51/II. Юрчакович, від 4—5 пп. 411 1—1

ПОКІЙ сам, або з харчем віднайме ученицям(кам) вдова по священику. Львів Тереси 2 б. I. поверх. 387 3—3

ВАННИ тревалі, купелеві 28 зол. деінде ті самі 40 зол. поручає власного виробу Войтіх Заяць, Оссолінських 14. Телефон 40—32. Дахові роботи, криття і малювання виконує ратами. 176 5—10

НАЙСТАРШИЙ у краю звісний склад Годинників і Біжутерії Ю. Домбровський насл. **Ю. Домбровський — П. Розважевський** поручає свій богатий вибір по конкуренційних цінах Львів, Академічна 2. (Готель Жоржа). Догідні умови. Власні робітні. 110 7—?

ПРОДАМ гарний дім 3 покої, кухня сад при трамваю, бічна Листопада за 2500 зол. Ігнат, Львів, Куркова 24, між 3—5. 371 2—3

ФОРТЕПЯНИ, піяніна першорядних фабрик, ужевані стало на складі. Продає, міняє, купує готівкою. Позір фірма Ганак, Пілсудського 21, 1. пов. 311 5—5

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецизійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони звісна фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 19—?

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Медицинальний радник
Д-р І. Бережницький
357 дентист 3—3
у Львові Підвалє 7 — повернув.

ВСІХ НАУК ЛІКАРСЬКИХ
Д-р Володимир Янович
вернув і ординує як перше
в Станиславові,
вул. Ґсолавского ч. 19 (біля почти).

Специяліст недуг легінів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.
417 **Пересвітлення Рентґеном** 1—23

Лікарсько-дентистичне Заведення
д-ра Симона Раппапорта
Якова Насса
ЛЬВІВ, вул. Сикстуська 17/II.
Пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті на американську систему. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка.
383 3—6

ОБРУЧКИ ЩАСТЯ
14 карат. **зол. 9**
тільки в робітні **С. А. РОПШІЦ**
Львів Сикстуська 16.
Хто покаже отсе оголошення, одержить при закупні 5 проц. опусту. 415 1—1

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВОСТЕЙ
у Львові, вул. Галицька ч. 15
має на продаж слідуючі товарі:

2000	м. фланелі на шляфроки	по зол.	1·50
2000	„ шевйоту на мундурки	„ „	3·00
3000	„ кухонних ручників	„ „	0·75
2000	„ ручників на метри	„ „	1·25
2000	„ англійського полотна	„ „	1·30
1500	„ брукселіни на фартушки шир. 1·40 м.	„ „	5·50
1500	„ каро чисто вовняне	„ „	4·00
3000	„ вельветів на шляфроки	„ „	4·50
5000	„ зефіри на сорочки	„ „	1·80
1500	„ пепіта вовняна на сукні	„ „	2·25
1000	„ шовку на плащі	„ „	6·00

Замовлення на провінцію виконується відворотною почтою. 410 1—4

ГАРМОНІЯ Магазин нот Е. Шмаль Львів Романовича 11 (продовження Академічної) поручає вправи, школи, концертові твори і танкові на всілякі інструменти. Висилка на провінцію відворотно. 392 Обслуга також українська. 2—4

Пдписуйте передплату!

Ґенеральна Репрезентація
на Галичину, Шлеськ і Волинь
Львів, Ягайлонська 7. тел. 305

КРАЄВИЙ СЛЛАД ОДЯГІВ
Лянґ і Шіммель
ЛЬВІВ, Пасаж Міколяша — поручає
Плащі жіночі
Костюми „
Футра мужеські
Свитки „
Убрання „
Куртки „
Сподні „
Раглани „
так готові як і на міру з найліпших бельських матеріялів.
П. Т. Урядникам і Учителям полекші в сплатах. 416 1—2

Наймоднійші капелюхи, заграничні моделі з фільцу і аксаміту в великім виборі поручає по приступних цінах
О. Бережницька
359 **Львів вул. Пекарська 47.** 3—5

Купуйте скіри і футра
в промислово торг. спілці з обм. пор. **ХРОМ**
у Львові вул. Руська 20.
360 3—6

„Casino de Paris“ Львів Рейтана 8
Світової слави француський дует горбатих.—„Les polichinelles de Paris“. **Leger Lis** Les petits bossus“. **Мецьо Мірскі** любимець публики. **Mill-Milla** королева польського кабарету. **Альбертіні** пріма-балєріна і б. і. першорядних артистичних сил.
Товариський дансінґ Першорядна музика JAZZ-BAND під управою В. Осецкого.
Чудесні світляні ефекти. —Початок о годині 9·30 вечір. 404 1—10
Вступ вільний. — Славний бар, чинний від 9. години вечір.

„ROBUR“

Союз Горішношлеських копалень в Катовицях
поручає горішношлеський вуголь I. категорії з глубоких копалень на паливо і до промислових цілей, також кокс і брикети. Продукція: ½ часть загального викопу на Горішному Шлеську. — Бюро продажі на Східну Галичину:
„СІЛЕЗІЯНА“ 423 1—6
Вуглева Спілка з обм. порукою
Львів, вул. Леґіонів 1. Тел. ч. 6—98, 18—31, 20—50, 40—90.
Виставляємо на „Східних Торгах“ в Центральнім Павільоні.

Центральна Каварня **Велика несподіванка, сезон**
вул. Галицька ч. 7 **Rendez-vous добірної публики**
По цілковитім відновленню льокалю з днем 2. вересня ц. р. зачинаємо
Фамілійний Дансінґ
під управою любимців П. Т. Публики В. П. Котовських
В часі Дансінґу, буде приграватн знана нашій вибагливій Публиці, оркестра jazz-band-ова під батутою знаного п. Косса.
Управа просить о численні відвідини. 408 1—2

Байцуйте насіння Успулюном
або
сухою Байцою Успулюн
ЙОСИФ КАРРАХ
Львів, Косцюшки 18.

ВУГОЛЬ
горішно-шлеський, найліпший (Giesche)
БУКОВЕ ДЕРЕВО
сухе, на четверо рубане
продає з доставою перед дім за готівку і на догідні сплати
„ТИТАН“
тел.: 6—36
Бюро: Львів, Валова 23. Склади: Дворець Львів-Личаків.
Переводить ваґонові посилки на провінцію впрост з копальні.
Значна часть доходу призначена на „Рідну Школу“.

Позір П. Т. Звиджуючі **Східні Торги!**
МАГАЗИН ЖІНОЧОЇ КОНФЕКЦІЇ
„Maison Chic“
Львів, Сикстуська ч. 1.
продає через час Східних Торгів для зєднання собі П. Т. клієнтелі з провінції по задивляючо низьких цінах, *найліпші трикотажі, найновіші моделі плащів*, сукні, блюзки, шляфроки і жіноче білля. — Увага на фірму **„Maison Chic“.** 405 1—2

ПОСЕСІЇ (з правом купна до 3 літ) около 20 моргів доброї землі (зглядно іншої) разом з хатою, будинками, овочевим і ярниновим городом негайно пошукується. Подрібний опис зі шкіцами ситуаційними і ціною до „Реклями Польської“ Львів, Романовича 10 під „Околиця“ 358 2-2

БУДОВИ НОВІ надбудови і реконструкції будинків світських і церков, пляни і коштописи виготовлює на найдогідніших умовах та найкоротшому часі
Інж. ЛЕВ ЛЕВИНСЬКИЙ
архітект будівничий
ЛЬВІВ вул. СОДОВА ч. 3, II поверх
355 (бічна Потоцького.) 4—10

Ширіть наш часопис!

Найбільша в краю фабрика дзвонів
Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші, вул. Сівецька ч. 14.
в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.
відливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі звиш 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.
225 **Ціни приступні — сплата ратами.** 7—?